

Livat bland slagnickar

Varje generation har sina nejsägare och frondörer, men vem har sett maken till en "koolad vätkuskatt"?

Sammandrag ur "Life" PAUL O'NEIL

MED ALLT sitt välstånd och snabba sociala framåtskridande har våra dagars USA frambragt några av de lurvigaste, sjabbigaste, mest kverulantiska existenser som historien skådat: det otroliga släkte av professionella nervärare av alla vedertagna värden som kallar sig *The Beat Generation* — Den Slagna Generationen. De flesta amerikaner förstår sig nog att "beatnikarna" helt enkelt är otvättade personer i sandaler,

(Eftertryck förbindes)

När *Aftonbladets* Mario Grut i somras anmälde en nyutkommen amerikansk bok om "det kaliforniska avsnittet av den nya litterära oron" (Lawrence Liptons "The Holy Barbarians"), begagnade han sig i tillämplig mån av "de slagnas" egen jargong, "ett slags kulturmånsing för de invigda". Till ledning för den oinvigde läsaren sammanställde han följande ordlista, som kanske också kan underlätta läsandet av föreliggande artikel och därför härmed tacksamt avtrycks.

DIGGA — Förstå, höra på, se, uppskatta.

KOOLA AV — Råka i benådad affekt, mystisk extas. Katten som koolat av tillräckligt långt är väck. Han "flyger högt, buster, högt!"

MYROR — Katternas honor.

RUTA — Vardagsmänniskan med sina konventioner — till skillnad mot slagnicken med sina.

SLAGNICKE — Medlem av den Slagna Generationen. Ibland kallad katt. En koolad katt kallas *snappare*.

TE — Marijuana. I pseudoreligiösa sammanhang kallat *Maria Juana*. Andra omtyckta gifter i katternas husapotek: *Snö* (opium), *Benisar* (bensedrintabletter), *Fenis* (fenedrin).

men det är bara en liten — låt vara ganska oaptitlig — del av sanningen.

I sin desperata trängtan att rädda sig undan den "luftkonditionerade mar-drömmens", dvs. den amerikanska livsstilens, förnedring har de brutit staven över det moderna amerikanska samhället i praktiskt taget alla dess manifestationer: Mamma, Pappa, Politiken, Äktenskapet, Sparbankerna, Organiserad Religion, Högre Undervisning, för att nu inte tala om den Automatica Diskmaskinen och Ett-och-thalvtplansvillan.

Till skillnad från Englands Arga Unga Män, som inte bara vet vad de ogillar, utan också i någon mån vad de vill ha i stället och gormar efter det med något av äkta lidelse, finner "de slagna" samhället till den grad vämjeligt att de inte gitter tänka på det, utan resolut vänder det ryggen. Enda sättet att bevara sin själ, säger

slagnickarna, är att ställa sig utanför samhället, bli paria.

I själva verket är det mycket litet av allt detta som är så märkligt som slagnickarna gärna vill tro. Bohemeri är ingenting nytt i Amerikas storstäder, och den skäggjurvige luffaren var en välbekant figur långt innan den transkontinental järnvägen kom till. Den världsfrånväende söringen och den neurotiske konstnären är lika gamla som den mänskliga kulturen, och de alla flesta av slagnickarnas mera extrema trossatser har för länge sen basunerats ut av nihilister, dadaister, existentialister och de tusen och andra varieteter av mer eller mindre organiserade knasbollar och dår-finkar som har florerat under tidernas lopp. En mycket väsentlig skillnad finns det emellertid: de flesta av slagnickeriets föregångare har lämnat den stora allmänheten relativt likgilt-

alltid

POSITIVA

negativ...

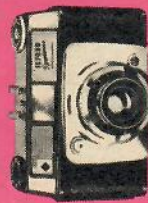

ILFORD FP3 med

Negativets kvalitet är avgörande för hela bildens kvalitet. En film som ger riktigt exponerade och valörrika negativ under de mest skiftande förhållanden är ILFORD FP3. Den är mycket fin-kornig men ändå tillräckligt snabb (64 ASA) för att vara en utomordentlig universalfilm för både amatörer och yrkesfotografer.

FP3 är inte alls kinkig med exponeringen — har stor exponeringslatitud — och ger praktiskt taget alltid positiva resultat.

Prova ILFORD FP3 nästa gång Ni laddar kameran och FP3 kommer att bli Er favoritfilm!

ILFORD SPORTSMAN — småbildskameror: 1:28/45 mm, Vario, R-pris 93:— 1:32/45 mm, Pronto R-pris 123:—

Andra populära ILFORD-filmer: HP3 (200 ASA) snabb fin-kornig, lämplig nästan var och när som helst.

HP5 (400 ASA) ultrasnabb — för dåliga ljusförhållanden och hastiga rörelser, sportbilder och liknande.

PAN F (25 ASA) ultrafinkornig småbildsfilm.

FXBIFILM (småbild) Colour D (10 ASA) för dagsljus, Colour F (16 ASA) för konstljus.

ILFORD FILMEN FÖR ALLA KAMEROR OCH ALLA MOTIV

tig. Den Slagna Generationen har där- emot väckt uppmärksamhet i vida kretsar och utövar ett häpnadsväckande inflytande.

Det finns säkert inte många amerikanska i dag hos vilka inte ordet *Beat*, eller den förlöjligande varianten *Beatnik* (bildat i analogi med Sputnik), frammanar en konkret bild: en vild- ögd och vildskägig yngling med sandaler, eller en flicka med stripigt hår, långa svarta strumpor, mörka ögon- skuggor och ett ansiktsuttryck som kan tyda på antingen självfullhet eller dålig matsmältning. *Beat talk*, "slagsnack", som är ett slags månsing med en vokabulär till största delen hopstulen från jazzmusikernas och narkomannernas jargong, börjar snabbt vinna insteg i amerikanskt vardagspråk. Det utnyttjar i stor utsträckning hem- derliga enstaviga ord som *cat*, *dig*, *bug* och *cool*, i en helt ny betydelse*; karaktéristik är vanan att lägga in ordet *like* i praktiskt taget varje mening — ett slags reservation, liksom...

Den i slagnickretsar härjande manin att deklamera vers har inte bara vunnit spridning i storsstäderna och universitetsstäderna, den har givit själva ordet "poesi" en ny och vitriolisk innebörd. Allmänhetens intresse för Den Slagna Generationen har berett jordmånen för en undervegetation av espressobarer och källarnattklubbar. En del sådana etablissemang håller sig rentav med ett tamt exempel av arten som vrålar orimmad ångest i ansiktet på gästerna. En slagnicke har på sistone introducerats i

* (Se f. ö. ordlistan)

Läste Ni om "Durablex"-fabriken St-Gobain i Det Bästa juli 1958?

**-Pappa...
dom här kan du inte
slå sönder!**

"DURALEX"

DURALEX — 19 gånger starkare än vanligt glas, ändå prisbilligt — hygieniskt och lättdiskat.

Säljes i alla välsorterade branschaffärer och varuhus.

Generalegent

HERMELINS

PIPERSGATAN 20 TEL. 94 1110 STOCKHOLM

I vidaste bemärkelse kan man säga att slagnickeriet är en produkt av efterkrigstidens besvikelser och allmänna otrygghet. Dess främsta profeter är diktaren-romanförfattaren Jack Kerouac ("On the Road", "The Dharma Bums")* och poeten Allen Ginsberg (vars "Howl and Other Poems" har gått ut i 33.000 exemplar). Vill man datera slagnickeriets uppkomst, kan man välja årtalet 1953, då Ginsberg och en rad andra bohemer följde Kerouac till San Francisco, konstaterade att det var rätta platsen för dem och började klottra ihop litterära alster som i stort sett blev tongivande för rörelsen.

Kerouac, som har äran av att ha präglat beteckningen Den Slagna Generationen, är en kraftig, svarthårig fransk-kanadensare som en dag 1941 mitt under pågående termin skuddade Columbiauniversitetets stoft av sina fötter och för alltid vände de akademiska studierna ryggen. Sedan jobbade han som sportjournalist, bensinmacksträdare, sjöman och bromsare, och luffade dessemellan land och rike kring i sällskap med andra talträngda vandringsmän. Det var denna senare, och otvivelaktigt mest kongeniala, sysselsättning som han förhärsligt i "På drift". Kerouac svär på att han aldrig har skrivit om en rad (den som har provat på hans lapskojsartade prosa tror honom obetingat) och har därmed grundlagt, eller åtminstone kraftigt underbyggt, en av Den Slagna Generationens tongivande vanföreställningar: att allt som råkar fara ge-

nom en slagnickes huvud är värt att sättas på pränt.

Även om Allen Ginsberg har fått mindre publicitet, har hans bidrag till slagnickeriet antagligen varit ännu betydelsefullare än Kerouacs. Trettioåringen Ginsberg, liten, mörk, spinkig och glasögonprydd, uppvisar en sällsam kombination av vilt flödande, protestladad ångest, parad med en även efter modernna mått skamlös exhibitionism. Även när hans skrifter är som allra vettlösast, förmedlar det ett slags obestämd upphetsning, ungefär som vilda skrik från det inre av en polismagn. Han var bland de första som lanserade tesen att Den Slagna Generationen är en religiös företeelse och att *Beat* (dvs. resignerad, trött, lurad, led) i själva verket står för *Beatitude* — salighet.

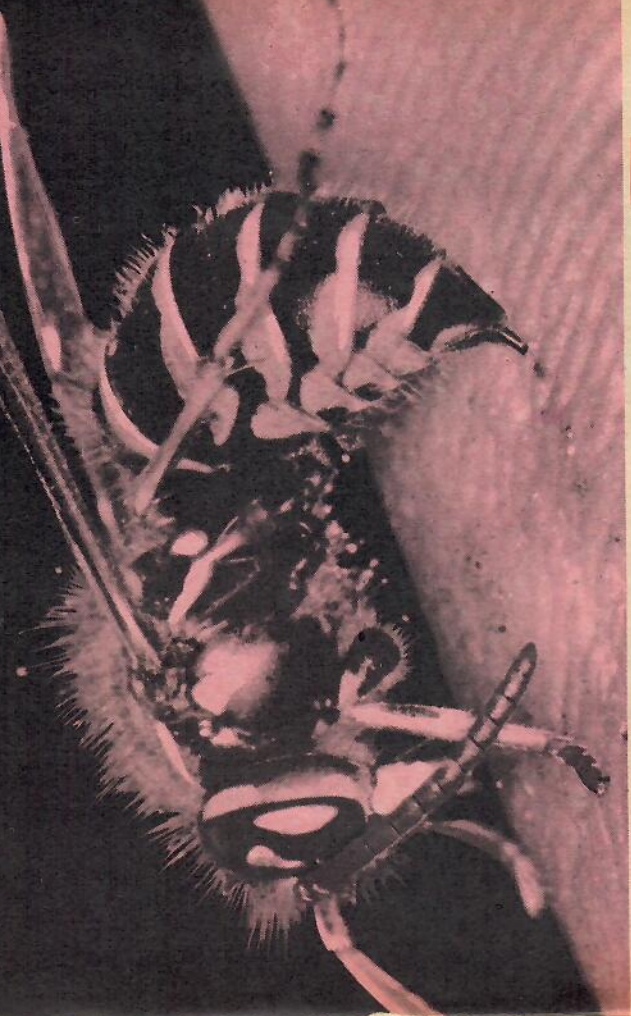
I likhet med flertalet av sina trosfränder är Ginsberg marijuanarökare, och han hör till dem som hetsigast hävdar att amerikanska medborgare har författningssnig rätt att propa i sig så mycket rusgifter som de har lust. Han yrar också om en komplott mellan Maffian och myndigheterna som skulle ha till syfte att hålla priserna på narkotika uppe. Att höra honom vädra sina åsikter i detta ämne är ungefär som att dela rum med en vindmaskin.

Ginsberg är lejonet på poesiläsarenan: han deklamerar sin egen på chockverkan fotade vers med ursinnig frenesi, och att häckla honom offentligt har sina risker. Vid en lyrikafton i Los Angeles var det en man bland publiken som upphov sin röst och frågade vad Ginsberg egentligen "ville bevisa". "Nakenhet", svarade poeten.

* "On the Road" har utkommit i sv. övers. "På drift", Rabén och Sjögren.

...Då är det skönt att det finns

Salubrin

Låt inte getingar, mygg och andra insekter förstöra sommaren för Er! Om Ni blir stukken - riv in!

Det ökar bara irritationen och får det att svida och klia ännu värre. Badda i stället med Salubrin - då lägger sig svulnaden och svedan och klådan försvinner.

Vid sting av getingar eller bin skall Ni först ta bort gadden som i regel fastnar i sticket. Badda sedan med Salubrin under 15-20 minuter så ger smärtan med sig och svulnaden går ned.

AKTIEBOLAGET P. HAKANSSON, ESLOV

Salubrin

SALUBRIN ÖNSKAR ER EN SKÖN SEMESTER

när de kommer åt och dricker billigt vin eller öl.

Trots att sexkulten intar en central plats i beaktelsen, stannar slagnickorgier i allmänhet så att säga på papperet. Det finns relativt få kvinnliga exemplar av arten, och med den praktiska läggning som nu en gång utmärker kvinnor är det sorgligt ont om "brudar" som trängtar efter att dela slagnickarnas spartanska madrass. Vad slagnicken främst åstundar av det andra könet tycks för övrigt vara finansiellt stöd. "En fullvuxen bohem är en vars kvinna jobbar *beliid*", lyder en North Beach-maxim.

Ord, ord, ord — prat utan all ände — utgör varpen i slagnickarnas tillvaro. Ord och den sortens exhibitionism som ganska ofelbart får en vanlig människa att känna sig osäker och generad, är slagnickens vapen mot yttervärlden. Och det är oftast det enda han förmår prestera. En San Francisco-psykiater vid namn J. Rigney, som nyligen avslutade en undersökning grundad på medlemmar av North Beach-kolonin, anser att minst 60 procent av de beatnikar han sam-

talade med var så invaliderade av hämningar, ångestkomplex och andra neurotiska symtom att de var ur stånd att hävda sig i konkurrensen med vanliga normala människor. Och han anser att ytterligare 20 procent rör sig på gränsen till emotionell labilitet.

Att ifrågasätta det nutida amerikanska samhällets värderingar, att känna sig andligen förkvävd i den rådande materialistiska atmosfären, att revoltera mot den likriktning som tycks vara trygghetens pris, är ingenting som Den Slagna Generationen har monopol på. Vad den är ensam om är att driva protesten mot dessa företeelser så långt att den förkastar det nutida samhället rubb och stubb. Här pratar och gestikulerar dessa unga människor bort sina bästa år, lever bildligt talat på bark och gräshoppor (i snabbköpsaffärernas tidevarv), vänder ryggen åt villastädernas tomtebolycka (i samhällssolidaritetsens och den automatiska tvättmaskinens tidevarv), orear om marijuana och heroin (i frisksportens och kroppskulturens tidevarv) och ylar mot månen om sina förolyckade själar.

Ansikten på vägen

MÄNNISKOR i bilar ser värre ut än de är. Pojkar under 20 ser ut som raggare; män över 30 verkar opålitliga och brutala. De medelålders fruntimerna ser oftast argsinta ut, och de unga damerna verkar hårdkokta. Barn i bilar antingen sover eller är fullständigt oeffterättliga, hoppar upp och ner i baksätet, hänger över framsätet eller pressar smutsiga ansikten mot bakrutan. Det är egentligen bara hundar som bibehåller sin naturliga charm; vad kan vara mer förtjusande än ett hundhuvud som sticker ut genom sidrutan, vädrar i vinddraget och snusar in de tusentals dofterna som drar förbi.

-Marya Mannes, *More in Anger*